

om, at ogsaa det andet Thing var et folkevalgt Thing, og naar han imødegik mig med den Bemærkning, at Landstinget ikke var folkevalgt, men at det i det Hvieste kun var Klassevalgt, ser jeg ikke rettere, end at den ærede Talers Mening maa være den, at kun den Representation er folkevalgt, som er valgt af samtlige Individuer i Folket. Efter denne Forstaaelse bliver imidlertid heller ikke dette Thing et folkevalgt Thing, da det ærede Medlem maa vide hvor mangfoldige Undtagelser fra Udøvelsen af Valgret Grundloven indeholder, ogsaa med Hensyn til Valget til dette Thing; og hvad der ser endnu mærkværdigere ud, er, at de fleste konstitutionelle Lande i Verden, efter det ærede Medlems Definition af en Folke-representation, ville staa uden en saadan. — Der fremkom fra den ærede Taler en Bemærkning, som mindede mig om, at jeg igaar havde glemt at bevare eet af de mange Klagepunkter, der fra et andet æret Medlem, nemlig fra det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), fremkom imod den nuværende Regering. Da Klagepunkterne vare saa mange og saa svære, kan dette maasse undskyldte mig, at jeg har forglemt at give Tilsvaret paa et af dem. Jeg sigter herved selvfølgelig til den Klage eller Anklage imod den nuværende Regering, at den heller ikke havde været taget Landets Interesser ud ad til paa en Maade, som den ærede Taler mente var rigtig. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds savnede for det Første direkte Meddelelser fra Regeringen om, hvad der var foretaget i den slesvigiske Sag, men det forekommer mig at ligge meget nær, at Grunden til, at intet Direkte og Positivt i saa Henseende er meddelt Rigsdagen, er den, at Regeringen ikke har set sig i Stand til at meddele Rigsdagen noget Saadant. Desuden beklagede det ærede Medlem sig over, at man ikke en Gang, saaledes som foregaaende Regeringer havde gjort, ved givne Leilighed gjennem Budstaber til Rigsdagen havde udtalt sig om sine Ønsker og Forhaabninger i denne Sag, hvad dog altid, efter hans Mening, vilde have været noget trykkeligt at høre paa. Derksom det ærede Medlem derimod har ment eller villet antyde, at den nuværende Regering har mindre Interesse for denne Sag end dens Forgængere, tror jeg, han har gjort Regeringen storlig Uret, og jeg troede oprigtigt talt, at jeg maatte kunne fritage mig for at hævde for den nuværende Regerings Medlemmer en lige saa varm Interesse som det ærede Medlem selv ulvilksomt har for det, der maa være enhver dansk Mand's vigtigste Op-gave at se løst. — Derksom jeg forstod det ærede Medlem ret, havde han den Forestilling, at Udlandet havde skjenket den 25de April særlig Opmærksomhed. Jeg er ikke vis paa, at det ærede Medlem har Ret deri, men selv om han havde det, forekommer det mig dog at være et noget mærkværdigt Forlangende, at Regeringen gjennem sine Sendebud i Udlandet skulde have givet en

Fremstilling af denne Mærkedags Betydning og Indflydelse paa Regeringens Stilling, og det en saadan Fremstilling deraf, som samstemmer med det ærede Medlems Opfattelse deraf. Hvad der forbausede mig at høre, var, at det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, hvis jeg ikke ganske misforstod ham, ogsaa havde næret den Forventning, at Regeringen skulde have instrueret sine Sendebud i Udlandet, eller at Udenrigsministeren skulde have benyttet de Pressemidler, der ere tillede til hans Raadighed, til at give en Fremstilling af Betydningen af Valget den 25de April, der gik i en Retning, som stemmede med den ærede Talers Opfattelse af denne Dag. I Et kunde jeg være fuldstændig enig med det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), nemlig da han fremhævede Betydningen for et lille Land som vort af Udlandets Omdømme. Jeg tror, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at det for ethvert lille Land og ikke mindst for vort er af den aller største Betydning at bevare Udlandets Sympathi, og fremfor alt de europæiske Regeringers Agtelse for vort gamle Kongerige Danmark. Jeg vilde ret ønske, at man fra alle Sider vilde bestrebe sig for i samme Grad, som Regeringen gjør det, at bevare denne. — Endnu maa jeg kun tilføje, at det noget forundrer mig at høre ikke en, men flere Talere i dette Thing at fremhæve Betydningen af det den 25de April givne Svar paa Regeringens Spørgsmaal; thi det er jo meget stærkt gjort gjældende fra de ærede Herrer selv, eller i alt Fald fra Medlemmer, der høre til samme Side, at Svaret den 25de April selvfølgelig ikke blev givet paa det, hvorom Regeringen havde spurgt, men blev givet paa det, som jeg tror, de ærede Herrer for Eiden kaldte Systemskiftet. Hvad selve Forsvarssagen angaar, tror jeg dristigt at kunne sige, at det, hvorpaa Belgernes Svar blev krævet, ikke var det, hvorom Regeringen havde spurgt, nemlig i, hvorvidt man vilde anvende det Belsb, Regeringen havde forlangt til de Forsvarsforanstaltninger, Regeringen havde foreslaet; men det, hvorpaa Belgernes Svar blev krævet, var, om man vilde anvende — ja, jeg frygter for at blive beskylt for Overdrivelse, naar jeg vilde gentage Tallet paa de Millioner, der ere bleven nævnt — disse utrolige Summer paa Landets Forsvar. Svaret er altsaa ikke alene ikke givet paa det, Regeringen spurgte om i Forsvarssagen, men det er tillige af de ærede Herrer med en Uvæbenhed og Oprigtighed, som jeg ikke noksom kan paafsjønne, baade her og andetsteds stærkt blevet gjort gjældende, at man selvfølgelig ikke den 25de April var henvist til blot at svare paa Regeringens Spørgsmaal; Svaret skulde derimod omfatte hele den samlede Situation, naturligtvis saaledes som de Herrer selv opfattede den. Det forekommer mig, at man med den autentiske Forklaring af, hvad der var spurgt om ved Valgene, ikke har været berettiget til at vente, at